ماری خوشمزگی می کرد. حس کردم که از ماری خوشش می آید. ولی ماری تقریباً جوابی به او نمی داد. گاه گاهی ، لبخند زنان او را نگاه می کرد.

در حومه الجزیره پیاده شدیم . کناره از ایستگاه اتوبوس چندان دور نبود . ولی بایستی از تپه کوچکی که مشرف به دریا بود و به طرف کناره سرازیر می شد ، بگذریم . تپه از سنگهای زرد و گلهای وحشی سفیدی که روی زمینه آبی سیر آسمان پیدا بود ، پوشیده بود . ماری کیف مشمعی خودش را به گل ها می زد آنها را پر پر می کرد و بدین وسیله خود را مشغول می ساخت . از وسط صف ویلاهای کوچک که با نرده های سبز یا سفید رنگ احاطه شده بودند ، گذشتیم که بعضی ها با ایوان های سر تا سری شان زیر درختهای گز محو شده بودند و بعضی هم میان سنگها ، لخت افتاده بودند . قبل از رسیدن به کنار تپه ، دریای آرام را ، و کمی دورتر دماغه به خواب رفته سنگینی را که در آب صاف پیش رفته بود ، دیدیم . صدای آرام موتوری در هوای ساکت برخاست ، تا به ما رسید . خیلی دور ، یک قایق کوچک موتوری را دیدیم که در دریای شفاف با حرکتی نا محسوس پیش می رفت . ماری چند تا زنبـق وحشی چید . وقتی از سراشیبی که به دریا منتهی می شد سرازیر شدیم چند نفر را که برای آب تنـی آمـده بودند ، روی کنـاره دیدیم .

رفیق ریمون در کلبه چوبی کوچکی که در آن سر کناره واقع بود سکونت داشت. خانه به تخته سنگها تکیه کرده بود و پایه هائی که قسمت جلوی آنرا نگاه می داشت ، در آب غوطه ور بود . ریمون ما را معرفی کرد . رفیقش «ماسون Masson» نامیده می شد . مردی بلند قد و قوی هیکل و چهار شانه بود . زنش کوتاه و خپله و مهربان بود و لهجه پاریسی داشت ماسون فوراً به ما گفت راحت کنیم و ناهار هم ماهی سرخ کرده داشتند که هیم امروز صبح از دریا صید کرده بود . به او گفتم که منزلش بسیار زیبا است . گفت که روزهای شنبه و یکشنبه و تمام روزهای تعطیل را در اینجا می گذراند . افزود: «من و زنم باهم می سازیم .» درست در این موقع . زنش با ماری می خندید . شاید برای اولین بار ، حقیقهٔ فکر کردم که من بزودی ازدواج خواهم کرد .

ماسون می خواست آب تنی کند. ولی زنش و ریمون نمی خواستند بیایند. سه نفری پائین آمدیم و ماری خود را فوراً در آب انداخت. ماسون و من کمی صبر کردیم. او شمرده حرف می زد و من متوجه شدم که عادت دارد هر جمله خود را با «دیگر بگویم» ختم کند. حتی گر چه این تکیه کلام ابداً، چیزی به معنای جمله اش نیفزاید. درباره ماری به من گفت: «دلفریب است، و دیگر بگویم، زیباست.» بعد دیگر من به این عادت او توجهی نداشتم زیرا داشتم حس می کردم که آفتاب حالم را سر جا آورده است. شن ها زیر پایم داشت داغ می شد. میل به شنا را اندکی دیگر به تأخیر انداختم ولی دست آخر به ماسون گفتم: «برویم؟» و در آب پریدم. او به ملایمت وارد آب شد و هنگامی که زمین زیر پایش گم شد خود را رها ساخت. با سینه شنا می کرد ولی به قدری ناشیانه، که من از او جدا شدم برای اینکه خودم را به ماری برسانم، آب سرد بود و من از شنا کردن راضی بودم، با ماری دور شدیم و چه در حرکاتمان و چه در لذتی که می بردیم موافقت داشتیم.

در پهنه دربا طاقباز شدیم و از روی صورت من که به طرف آفتاب برگشته بود ، خورشید آخرین پرده های آب را که به دهانم جاری بود پس می زد . ماسون را دیدم که به کناره بالا رفت تا تــوی آفتـاب دراز بکشـد . از دور بـزرگ بنظر می آمد . ماری خواست که با هم شنا کنیم . من خودم را پشت سر او قرار دادم تا اندامـش را در آغـوش بگـیرم و او به نیروی بازویش جلو می رفت در حالیکه من از عقب پامی زدم و به او کمک می کردم . سر تا سر صبح ، همـه جا شلپ شلپ آهسته آب دنبال ما بود تا این که حس کردم خسته شده ام . آن وقــت مـاری را ول کـردم و در حـالی کـه منظماً شنا می کردم و نفس عمیق می کشیدم برگشتم .روی کناره ؛به روی شکم کنـار ماسـون دراز کشـیدم و صورتـم را روی شنها گذاشتم . به او گفتم : « خوب بود » و او هم همین عقیده را داشت . کمـی بعـد ، مـاری آمـد . مـن بـرای